

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΝΕΟΥ (Ματθ. 17, 14-23)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Νικολίτσι, στις 12/8/2001)

1. Αξιοδάκρυτη τοποθέτηση

Κάθε άνθρωπο τον απασχολεί το ερώτημα:

Ποιά είναι η σωστή τοποθέτηση-σχέση που πρέπει να έχω με τον εαυτό μου, με την αιώνια ζωή και με τον Θεό; Διαβάζοντας το Ευαγγέλιο διαπιστώνουμε ότι κάθε λέξη του, έχει πολλά να μας πει, πάνω σ' αυτό το ουσιαστικό ερώτημα.

Γι' αυτό, με την μελέτη του Ευαγγελίου κάνουμε βήματα προς την Βασιλεία του Θεού. Διαφορετικά μένουμε εκεί που είμαστε ή πάμε και παραπίσω.

Αν διαπιστώνουμε ότι κάτι δεν πάει καλά στην σχέση μας με τον Θεό, με την αιώνια ζωή και με τον εαυτό μας, τότε το σύνθημα για μας πρέπει να είναι ένα:

«Επιστροφή. Κάνε πίσω. Μπες στο δρόμο του Θεού». Γιατί τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος αν περάσει καλά την επίγεια ζωή, αλλά χάσει την αιώνια και την Βασιλεία του Θεού; Το σημερινό Ευαγγέλιο μας μιλάει γι' αυτό το θέμα με έναν ιδιότυπο τρόπο.

Ένας πατέρας πήγε στον Χριστό και του είπε:

-Κύριε, έχω το παιδί μου άρρωστο, «σεληνιαζόμενο». Όταν το πιάνει αυτή η κατάσταση πέφτει στη φωτιά να καεί. Πέφτει στο νερό να πνιγεί...

Μπορεί κανείς να φαντασθεί τον πόνο αυτού του πατέρα;

Αλλά πάνω από τον πόνο του, επίγειο πόνο, σημασία έχει η τοποθέτησή του απέναντι του Χριστού. Και αυτή την τοποθέτησή του την έβγαλε στη φόρα, με τα λόγια που είπε:

-Πήγα το παιδί μου στους μαθητές σου, μα δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτε. «Αλλ' ει τι δύνασαι συ, βοήθησον ημίν». Αν μπορείς να κάνεις κάτι, κάνε το. Λυπήσου με.

Πού είναι το στραβό;

Ο άνθρωπος αυτός, δεν έχει πάρει μυρωδιά τι σημαίνει Χριστός. Δεν τον βλέπει εκείνο που είναι. Δεν έχει σωστή τοποθέτηση απέναντί του. Δεν έχει πίστη ότι ο Χριστός είναι παντοδύναμος, πανάγαθος και αληθινός Θεός...

Γι' αυτό του λέει: «αν μπορείς βοήθησέ με».

Υπάρχει χειρότερη βλασφημία για τον Χριστό από τα λόγια αυτά; Ούτε στην αγαθότητά Του πιστεύεις, ούτε στη συμπόνια Του, ούτε στη δύναμή Του.

Ανώμαλη τοποθέτηση, ταλαίπωρη σχέση. Ποιός φταίει;

Θα το πούμε στη συνέχεια.

Πώς το καταλαβαίνουμε, ότι είναι ανώμαλη και θλιβερή κατάσταση η σχέση αυτού του ανθρώπου με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό;

Ο Χριστός, όταν τον άκουσε, έβγαλε από την καρδιά Του φαρμάκι. Θλίψη και οδύνη. Τι είπε;

-Ω γεννεά άπιστη και διεστραμμένη. Ω Θεέ μου, Πατέρα μου, τι άνθρωποι είναι αυτοί; Άπιστοι και διεστραμμένοι.

Πού διεστραμμένοι; Στον ψυχικό τους κόσμο, στις τοποθετήσεις τους. Προτιμότερο να είσαι λίγο «στριμμένος» η μίζερος σε ορισμένα συναισθήματα σου, παρά να είσαι διεστραμμένος στις βασικές σου τοποθετήσεις απέναντι του Χριστού. Και απέναντι του εαυτού σου.

Όσο πιο μικρό είναι το κακό, τόσο πιο λίγο βλάπτει.

Όσο πιο μεγάλο, τόσο μεγαλύτερη ζημιά. Και τι μεγαλύτερο κακό από εκείνο που σε θάβει, κυριολεκτικά σε θάβει, για την αιώνια ζωή και για την Βασιλεία του Θεού;

Να γιατί έβγαλε ο Χριστός εκείνο το φαρμάκι: «Ω γεννεά άπιστη και διεστραμμένη, έως ποτέ προς υμάς έσομαι»; Κουράστηκε η ψυχή μου. Μέχρι ποτέ θα βρίσκομαι ανάμεσα σε τέτοιον κόσμο; Μέχρι ποτέ θα σας ανέχομαι;

2. Ποιό είναι το χειρότερο;

Ας αφήσουμε τώρα τον άνθρωπο με το σεληνιαζόμενο παιδί...

Ας φαντασθούμε τον εαυτό μας απέναντι στον Χριστό.

Πώς θα μας έβλεπε;

Άραγε, θα έλεγε και για μας τα ίδια λόγια; «Έως ποτέ έσομαι προς υμάς; Έως πότε ανέξομαι υμών;».

-Αμάν πια. Μέχρι ποτέ θα σε ανέχομαι; Μέχρι ποτέ θα υπομένω και θα σε περιμένω; Πότε θα σταματήσεις αυτή την διεστραμμένη ζωή; Πότε θα αποφασίσεις να έρθεις στα λογικά σου και στις σωστές τοποθετήσεις άνθρωπε;

Δεν θέλουμε να καταλάβουμε ποιό είναι το χειρότερο πράγμα στον κόσμο, παρότι μας το λέει το Ευαγγέλιο και μας προειδοποιεί γι' αυτό, το φως του κόσμου, ο Χριστός.

Ένας βασιλιάς ρώτησε τους αυλικούς του:

-Πιο είναι το χειρότερο κακό;

Ένας του είπε:

-Να είσαι γέρος. Και να μην μπορείς ούτε να φας, ούτε να διασκεδάσεις, ούτε να χαρείς τίποτε από τη ζωή. Να βλέπεις όλα τα όμορφα του κόσμου και να μην μπορείς να απολαύσεις τίποτε.

Ο δεύτερος αυλικός απάντησε:

-Μεγαλύτερο κακό, από το να είσαι γέρος, είναι να είσαι άρρωστος. Και ενώ βλέπεις, ακούς και θα μπορούσες να απολαύσεις και να διασκεδάσεις, η αρρώστια δεν σε αφήνει να κάνεις τίποτε. Τότε καταλαβαίνεις τι σημαίνει ταλαιπωρία στον κόσμο. Και γίνεται το κακό πολλαπλάσιο μέσα σου. Κούναγε το κεφάλι του ο βασιλιάς...

Λέει ένας τρίτος:

-Το μεγαλύτερο κακό στον κόσμο, είναι να βλέπεις ότι έφτασες στην τελευταία σου στιγμή. Να βλέπεις ότι δεν έχεις πια άλλη ζωή. Και να διαπιστώνεις, ότι δεν έχεις τίποτε να παρουσιάσεις στο Θεό για να αποκτήσεις την αιώνια ζωή. Και να μη μπορείς πια να κάνεις τίποτε. Ούτε για την αιώνια ζωή, ούτε για να εξασφαλίσεις καλή απολογία...

Τι ωραία τα λέει η Εκκλησία μας! Να τα σπουδαιότερα:

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαῖς ἡμῶν.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωῆς μας εν μετανοία εκτελέσαι.

Χριστιανὰ τα τέλη μας. Και καλήν απολογία...

Να τα βάλουμε στην καρδιά μας αυτά και να τα κρατάμε με ὅλη μας την δύναμη.

3. Απλώσε το χέρι σου

Διαπιστώνουμε λοιπόν ὅτι ἡ σχέση πολλῶν ἀνθρώπων με τον Θεό δεν εἶναι ὅπως πρέπει. Με την δική μας τι γίνεται;

Ο Θεός ξέρει! Και ο καθένας μας, μόνο στην εξομολόγησή του μπορεί να δώσει ἀπολογισμό πού βρίσκεται. Γι' αὐτό εἶναι ἀπαραίτητη ἡ εξομολόγησις. Ὅποιος την παραλείπει, τον εαυτό του ζημιώνει και μάλιστα σε πράγματα πολύ σοβαρά.

Αλλά ο Θεός μάς ἀγαπά. Εκείνα που δεν κάνουμε εμεῖς, προσπαθεῖ να τα κάνει ο ἴδιος. Εμεῖς δεν ἔχουμε καλό λογισμό ἀπέναντι του Χριστοῦ. Ο Χριστός ὅμως ἔχει πάντα καλή σκέψη για μας.

Λέει ἕνας ἅγιος παραστατικά:

Ἄμα διαβάσει ο ἄνθρωπος την Ἀγία Γραφή, καταλαβαίνει ὅτι ο Θεός ἔστω και αν εἶναι στον ουρανό, ἔχει μακρὺ χέρι. Το απλώνει κάτω, φτάνει το χέρι Του δίπλα σου και σου λέει:

-Δώσ' μου το χεράκι σου. Κράτα το χέρι μου να σε οδηγήσω.

Αν δώσεις το χέρι σου στο Θεό, σε πιάνει και σε τραβάει κοντά Του.

Αν δεν του το δώσεις, απλώνει Εκείνος το δικό του να σε πιάσει ἀπό το αυτί. Μακάρι να σε πιάσει ἀπό το αυτί.

Ἔτσι δεν το κάνει καμιά φορά και ο καλός πατέρας, για να επαναφέρει στο καλό το παραστρατημένο παιδί του;

Αν και το αυτί σου το τραβήξεις, απλώνει το χέρι Του να σε πιάσει ἀπό τα μαλλιά. Για να σε τραβήξει κοντά Του. Μακάρι να μπορέσει να σε πιάσει...

Το μεγάλο κακό είναι να μην τον αφήνεις να σε πιάσει. Να επιμένεις δηλαδή να ζεις κατά σάρκα. Αυτό είναι το χειρότερο κακό για το οποίο ο άνθρωπος φταίει μόνο ο ίδιος. Γιατί;

Γιατί με όλα του τα έργα, με όλες του τις σκέψεις με τον νου του και την καρδιά του, «χάλασε τον κόσμο» να μείνει μακριά από την Βασιλεία του Θεού. Τι παράπονο να έχει ένας τέτοιος άνθρωπος την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας όταν θα πει ο Χριστός: «πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι...»;

4. Υπόδειγμα ο Αβραάμ

Ας δούμε όμως τι πρέπει να κάνουμε. Λέγει ο άγιος απόστολος Παύλος: Πρώτα χρειάζεται να πιστεύσεις. Χωρίς πίστη δεν γίνεται τίποτε. Εκείνος που θέλει να πλησιάσει τον Θεό, πρώτα απ' όλα πρέπει να το βάλει βαθειά μέσα του ότι ο Θεός υπάρχει, είναι παντοδύναμος και μισθαποδότης. Και θα μας αμείψει για κάθε καλό που κάνουμε. Χαμένο δεν θα πάει τίποτε. Όχι κόπος, όχι ιδρώτας, αλλά ούτε καλή σκέψη δεν θα πάει χαμένη, ούτε καλό συναίσθημα έστω και αν δεν έγινε ποτέ πράξη...

Έπειτα, πρέπει να αναζητούμε τον Θεό. Πώς τον αναζητούμε; Όπως ο Αβραάμ που ονομάστηκε «πατέρας των πιστευόντων». «Πιστεύω στον Χριστό» σημαίνει, ότι εκείνο που λέει, το ακούω, το αγαπάω και το εφαρμόζω. Τίποτε χειρότερο από το να ακούμε τον λόγο Του και να τον προσπερνάμε...

-Πόσο έμεινε ο λόγος του Θεού στο νου και στην καρδιά σου;

-Καμιά ώρα, δύο... Μετά τον ξέχασα για πάντα.

Κάνοντας έτσι, δεν προχωράμε πνευματικά.

Πώς λοιπόν ξεκινά η διόρθωση της σχέσης μας με τον Θεό;

Από το μυαλό!

Μαθαίνω να σκέπτομαι πιο είναι το σωστό. Μετά διορθώνω τα συναισθήματά μου και τις αποφάσεις μου και ακολουθεί η διόρθωση των έργων μου. Άμα δεν το κάνουμε έτσι θα μείνουμε αιωνίως αδιόρθωτοι.

Αλλοίμονο αν δεν τοποθετηθούμε σωστά απέναντι στο Θεό, στον εαυτό μας και στην αιώνια ζωή.

Κί' αν απόκτησες τα πλούτη όλων των μεγαλοεφοπλιστών, τι μένει στην ώρα του θανάτου; Ούτε δεκάρα!

Το μόνο που μένει είναι η σωστή τοποθέτηση απέναντι του Χριστού, του εαυτού μας, και της αιώνιας ζωής.

Όσο είμαστε σ' αυτό τον κόσμο να ακούμε την φωνή του Χριστού και να στρέφουμε σ' Αυτόν την καρδιά μας. Αμήν.-